

m. v.), konventionen af 1933 om invalideforsikring (landbrug); konventionen af 1933 om efterladteforsikring (industri m. v.) og konventionen af 1933 om efterladteforsikring (landbrug), hvilket spørgsmål er optaget som 4. punkt på konferencens dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen af 1967 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte, vedtager i dag den 29. juni 1967 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1967 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte:

I. Almindelige bestemmelser.

1. I denne henstilling

- a) omfatter udtrykket „lovgivning“ regler samt love og administrative bestemmelser om social trykthed;
- b) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“ fastsat ved eller i kraft af lovgivning;
- c) menes der med udtrykket „uforsørgt“ en afhængighedstilstand, som antages at være tilstede i nærmere bestemte tilfælde;
- d) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand;
- e) betyder udtrykket „enke“ en kvinde, der blev forsørgt af sin mand på det tidspunkt, da denne afgik ved døden;
- f) omfatter udtrykket „barn“:
 - i) et barn under eller i den skolepligtige alder eller et barn under 15 år, såfremt skolepligten ophører ved en tidligere alder; og
 - ii) et barn under en nærmere bestemt højere alder end den i litra i) angivne, som er i lære eller under anden uddannelse, eller som har en kronisk sygdom eller anden lidelse, der gør ham uegnet til erhvervsmæssig virksomhed under nærmere foreskrevne omstændigheder;
- g) betyder udtrykket „ventetid“ en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet;
- h) betyder udtrykket „forsikringsydelser“ ydelser, hvis tilståelse beror på direkte økonomiske bidrag fra de forsikrede eller arbejdsgiverens side eller på en nærmere bestemt arbejdsperiode.

II. Berettigede personer.

2. Medlemsstaterne bør, om nødvendigt gradvis og såfremt betingelserne herfor foreligger, udstrække deres lovgivning vedrørende ydelser ved invaliditet og alderdom til at omfatte

- a) løsarbejdere;
- b) samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer.

3. Medlemsstaterne bør, om nødvendigt gradvis og såfremt betingelserne herfor foreligger, udstrække deres lovgivning vedrørende ydelser til efterladte til at omfatte hustruer, børn og andre i lovgivningen nævnte personer, der forsørges af

- a) løsarbejdere;
- b) samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer.

III. Omfattede tilfælde.

4. Ved definitionen af invaliditet bør der tages hensyn til manglende evne til at udføre en erhvervsmæssig beskæftigelse, der indbringer en væsentlig fortjeneste.

5. Der bør under nærmere foreskrevne omstændigheder tilstås en nedsat ydelse for delvis invaliditet.

6. Med henblik på at sikre personer, der er over en nærmere foreskrevet alder, men som ikke har nået tilgangsalderen for alderspension, bør medlemsstaterne under nærmere foreskrevne omstændigheder fastsætte ydelser til

- a) personer, hvis arbejdsudygtighed er dokumenteret eller formodet;
- b) personer, som har været uforskyldt arbejdsløse i et nærmere bestemt tidsrum; eller
- c) andre nærmere foreskrevne persongrupper, for hvis vedkommende en sådan foranstaltning er socialt begrundet.

7. Pensionsalderen bør i givet fald nedsættes under nærmere foreskrevne omstændigheder for nærmere bestemte persongrupper, for hvis vedkommende en sådan foranstaltning er socialt begrundet.

8. Der bør under nærmere foreskrevne omstændigheder ydes nedsat alderspension til en berettiget person, som på det tidspunkt, da lovgivningen om gennemførelse af konventionen af 1967 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte trådte i kraft, alene på grund af sin fremryk-